

ಉಪಾನಂ ಮಾಡುವುದು, 1

ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದರ ಕಡೆಗೆ ಈ ನೋಟವು ಆಳವಾಗಿ ವ್ಯೇಯತ್ತಿಕೊಡ್ದಾಗಿದೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಹಂಕಿತನು ... ಶ್ಲಾರಂಜಿಕನೂ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ನೆವಬಿರುವದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅರವತ್ತರಣ್ಣರುವ ಈ ಜೀವಾವಧಿ ಕೈಸ್ತಿನಿಗೆ, ಇದು ಒಂದು ಹಾಪವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಅವಮಾನವಾಗಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಗಳಿಗೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಭಾರದ ಹೇಯ ಹಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ವ್ಯೇಯವಾದ ಅನಹಿನ್ನುವ ಹಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ - ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ - ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉಪವಾನದಿಂದ ನಾನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಬ್ಬಿಟ್ಟೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಅದನ್ನು ಬೋಳಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅಜಲನುವದನ್ನು ಜಣ್ಣ, ತೈಯೆಂದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಾಗರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಉಪವಾನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಆದರೆ ತಮ್ಮಕಾರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಾಜಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ!

ಬಿಹತ್ತುಳ್ಳ ಪರಿಣಾಮಗಳೊಂದಿಗೆ - ಉಪವಾನದೊಂದಿಗೆ “ತ್ಯಾಗ” ಮಾತ್ರ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ದುಃಖಕರವಾದ ನಂಗತಿಯಾಗಿದೆ! ದೂರದರ್ಶನ ತನಗಿಗಳು ಉಪವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ನಾಈಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಉಪವಾನ ಮಾಡಿದ ನಮಯಗಳಲ್ಲ, “ಮೇಲ್ಮೈವಣಿ ಜಿದಿತ್” ಇಲ್ಲವೇ “ಬುಡುವು ಜದ್ವ ಹೇಳಿಯಲು” “ಶತ್ರುಯ ಮುಂಜಾನೆಯ ಅಲ್ಲಾಹಾರಗಳ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾತ್ಮದ ಉಪಗಳ” ದಿನದಲ್ಲ, ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ಹುಣ್ಣ ತನದಂತೆ ತೊಲುತ್ತದೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಂಟಾದುವದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವೇಜಾಪರ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದಂಥದ್ವಾರ್ಥಿತ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದದ್ದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಇದು ತ್ರಿಮುಖ ಕಾರಣವಾಗಿರಬಹುದು! ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಬಲವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಉಪಮಾಡದೇ ಇರುವಲ್ಲ ನನಗೆ ನಮನ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಲಂದ ನನಗೆ ದೈಹಿಕ ನಮನ್ಯಗ್ರಜಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಡರೊಂದಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೇಂದ್ರಿತರಣವು ಜೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ... ಹರವಶತೆಯ “ಲುತ್ತಪು ಭಾವನೆ” ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೊಲು ನನ್ನನ್ನು ದೀನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು; ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಗರ್ಬಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಇದು, ನಾನು ಉಪವಾನ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರಾಣದ ಆಳವು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಿಂದ ಅಳೆಯಲ್ಲಿಡಬಹುದು. ಕೇಲವು ನಂಗತಿಗಳು ಶ್ರಾಧೆನೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಬರುವವೆಂದು ಯೇಸು ಹೇಳದನು (ಮಾತ್ರ 9:29). ಯಾವ ಕೈಸ್ತಿನು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲದೇ ಆತ್ಮಕಬಲಪುಷ್ಟ ರಾಕ್ಷಸನಾಗಲಾರನು. ಅದು ನನಗೆ “ಬಹಳ ಜಿಕ್ಕಿದ್ದೂ, ಬಹಳ ತಡವಾದದ್ದು” ಅಗಬಹುದು. ಆದರೆ ತ್ರಿಲೋವಾರ ಒಂದು ದಿನ ಉಪವಾನ ಮಾಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇನೆ (ಅದರ ಹರಕೆಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ). ನೀವು ಶ್ರಾಧೆನುವದಲಿಂದ ಶ್ರಾಧೆನುವದನ್ನು ಕಲಾತುಕೊಳ್ಳಬಿಲಿ. ನೀವು ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದಲಿಂದ ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ಕಲಾತುಕೊಳ್ಳಬಿಲಿ.

ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕೇಲವು ಕೈಸ್ತಿರು ಉಪವಾನ ಮಾಡುವರು.

ಸ್ವಲ್ಪಿಜನರು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅದ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ; ಅದಿ ಸಭೆಯ ಶಾಧಿಸಿತು ಮತ್ತು ಉಪವಾನ ಮಾಡಿತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಹಾದರರು ಶಾಧಿಸಲು ಹೊಲಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಅನಕ್ತರಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. “ಕಿವುಡು ಹೊನಪು” “ತಾತ್ಸೂರದ ಹೊನದಷ್ಟು” ಇರುವದಿಲ್ಲ. “ಅದ್ವಿತೀಯ - ದೇವ ಜನರಿಂದ” ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಅಗಾಧವಾದ ಶಾಧನಾ ಜೀವಿ ತಗಜಗೆ ನಾಳ್ಕಿ ಕೊಡುವವರು ಉಪವಾನ, ಮಾಡುವದನ್ನು ಸಿರಾಕಲನುತ್ತಾರೆ! ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ಅನಂದಕರವಾದದ್ವಾರಿ ತೋರದೇ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ಕೈನ್ಯ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಅಶೀವೆದಕರ ಅನುಭವವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಶಾಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಉಪವಾನದ ಮೇಲೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಶಾಧನೆಯು ಒಳಗಿದೆ ... ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ಹೊರಗೆ ಇದೆ. ಕ್ರಿಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧಿಸಿರುವನೇಂಾ? ಸಿನು ಸಿದ್ಧಿಸಾಗಿರುವಿಯೋ? ಉಪವಾನ ಮಾಡದೇ ನಾವು ಸಿಜವಾಗಿ ಶಾಧನೆಯಲ್ಲ ಬೇಕಿಯಬಹುದೋ?

ಯೋಜಿಸಲು ಸಿಂತಹಿತಾಗಿ ಈ ಸಿದ್ಧಿಜನಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಿಯ ಸ್ವೇಕಿತಯಾಜಿನ್ ಕ್ಷಾರ್ಯೋಲ್ಲ ಅವಲಗೆ ಕೃತಜ್ಞತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು, ಸಿಜವಾಗಿಯೂ, ನಾಮಾನ್ಯವಾದದ್ವಾರಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಬರುವಂಥದ್ವಾರಿ ಅಗಿದೆ! ಅಗಾಧವಾದ ಅಗರ್ಯತೆಯಿಂದ ಕಾರಣವಾದ ಒಂದು ತುರ್ತಿಜಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲದ ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಅವಲಂಭನೆಯನ್ನು ಅಲಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಹಲಹಾರಗಳಾಗಿ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ದುಷ್ಪರಿಸಿದೆಯಾಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ಕೆಲನ ಮಾಡುವದನ್ನು ನಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ, ಉಂಟಮಾಡುವದನ್ನು ಇಡುತ್ತೇವೆ, ವಿರಾಮ ಕಾಲವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇವೆ, ದುಷ್ಪರಿಸಿದೆಯನ್ನು ಜಪ್ಪು ಬೇರಾಪುದನ್ನು ಜಿಂಟಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅನ್ನತೆಯಲ್ಲ, ತಲಿಣವಾದ ನಮಯಗಳಲ್ಲ, ಕುಟುಂಬವು ಉಂಟಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಮನರಂಜನೆಗಳಲ್ಲ, ಜೀವನದಲ್ಲ ಅನಕ್ತಿಯಿಷ್ಟದ್ವಾರಿಯವಿಲ್ಲ. ಕುಟುಂಬವು ಬರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ನಭೆಯು ಬಯತ್ತದೆ; ನಾವು ದುಷ್ಪರಿಸಿದೆಯನ್ನು ಎದುಲನ್ನಲು ಜೀವನದಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಭಾವಿಕವಾದದ್ವಾರಿದೆ! ಇದು ದಿನದ ನಮ್ಮ ವೇದಲನೆಯ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಂಗ್ ಹದ “breakfast” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತತ್ತ್ವದಿಯಾಗಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಯೋಜಿಸಿಲಿ! ಉಪವಾನ ಮಾಡದೇ ಇರುವದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಾರಣಗಳು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಹೌದು, ಯೀಂನುವು ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಕರೆಪತನವನ್ನು ಲಂಡಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 6:16-18). ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೊಂಬಾದಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಉದ್ದೇಶಾದ ಶಾಧನೆಗೆಂದನ್ನು ಯೀಂನುವು ಲಂಡಿಸಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 6). ದುರುಪಯೋಗಿಸುವು ಉಪಯೋಗಿಸುವನ್ನು ನಿಳಿಸಬಾರದು. ಬೈಬಲು ವಿನೋದ ಶಿಲ ವಾದದ್ವಾರಿದೆ. “ಆತ್ಮಿಕವಾದದ್ವಂಡ ಕಾಣಿತ್ತು” ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಗಂಧ ವೇರಲೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ತಮಾಷೆಯಿಷ್ಟದ್ದು ಬೇಲೆ ಯಾವುದಿದೆ? ಗವಣವು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೂಲವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ! “ಅನ್ವಯ ನೋಟಪು” ಒಬ್ಬನನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕನಂತೆ ಕಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು?

ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ತಿಂಗ್ಲುಗೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅತ್ಯಿಕ ಶಿಸ್ತಿಗಾಗಿ ನಾಮಾನ್ಯ ಜಟುವಣಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಜಪ್ಪು ಕೊಡುವಂಥದ್ವಾರಿದೆ. ಅದು ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ನಾಂತೆತ್ತಿಕವಾಗಿದೆ (ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಲಿರ ಗೆಲ್ಲುತ್ತದೆ). ಅದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತೆಬುಧಿಗೆಂಬಿನ ನಮ್ಮ

ದೇಹಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಜಡಿತ್ತದೆ. ದೇಹಕ್ಕೆ ವಾಯಾಮವು ಏನಿಗಿರುವುದೇಲ್ಲ ಅದು ಘಳಿಕ್ಕೆ ಉಪವಾನಮಾಡುವುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವದು ದಿನಜಲಿಯನ್ನು ಜಟಗಳ ಗುಳಾಮ ತನಂಚನ್ನು ಮುಲಿಯುತ್ತದೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು, ನಾವು “ಬಹಳವಾಗಿ ಗೆಂಭೀರಾಗಿದ್ದೇಬೇ” ಎಂಬುದನ್ನು ಹೊಣಿಸುತ್ತದೆ. ಉಪವಾನ ಮಾಡುವುದು ನಾವು ನಂತರಾಣವಾಗಿ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಗಳಾಗಲು ಜಡಿತ್ತದೆ. ಉಪವಾನಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕ್ಷಾಸಿ, ನಮ್ಮ ದೇಹಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿ

ಯೋಹಾನ 14:13, 14; 15:7; 16:23-26

“ಆದ್ದರಿಂದ ಸೀವು ನನ್ನ ಹೆನೆಲನ್ನಲ್ಲ ಏನೇನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿರೋ, ಅದನ್ನು ನೀರವೇಲನುವೆನು; ಕಿಂಗೆ ಘರನ ಘೂಲಕವಾಗಿ ತಂದೆಗೆ ಘಹಿಯೆ ಉಂಬಾಗುವದು. ಸೀವು ನನ್ನ ಹೆನೆಲನ್ನಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನ ಏನಾದರೂ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ನೀರವೇಲನುವೆನು” (ಯೋಹಾನ 14:13, 4).

நீங்கு நன்றாயியா நன்றா வாக்குகள் நிச்சலையில் நீல்கண்டிடத்தோர் ஏனு வேலாடர்கள் பீடிக்கொண்டு. அது நிமுக் கூரையுவரு (யோகாந் 15:7).

“... ಸಿಂಪು ತಂದೆಯನ್ನು ವಿನಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಆತಮ ನನ್ನ ಹೆಸಲಿನ ಮೇಲೆ ಸಿಮಗೆ ಕೌಡುವನು. ಸಿಂಪು ಇದುವರೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸಲಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವದೋಂದನ್ನೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ... ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಸಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಲಿ. ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ಸಿಮಗೋಣ್ಣರ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂತ ಸಿಮಗೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ” (ಯೋಹಾನ 16:23, 24, 26).

ఈ హారపు నిషాంయకచాదద్వాగిదే. నమ్మి ఇది ఆధ్యయనపు నముగే కేళుపంఠద్వస్థ ఇదు నారాంశవాగి కేళుత్కదెందు నాను నిలచ్చినుత్తేనే. త్రాధనసేయ ఏనాగిదే మత్తు త్రాధనసేయ ఏనాగిరువదిల్ల ఎంబుదన్ను ఇదు నముగే బోఱినుత్కదే. ఈ హారపు త్రాధనసేయన్ను కులకు ఎరడు చుమ్మువాద (పూర్వకచాద) తప్పుగజున్న బహిరంగ తడినుత్కదే: (1) త్రాధనసేయ నమ్మిన్న సోఱానుత్కదెందు నాచు నంబుత్తేచె: “నాను యావదోణ ఒందక్కాగి త్రాధిసిదేను ఆదరే అదన్ను నాను హడేదుకొళ్ళాల్ల.” అనేకరు దేవరల్ల చిల్పునిబిల్లదే, సంశయదల్ల త్రాధిసుత్తారు. (2) నాచు త్రాధనసేయన్ను, “నిఱచు బయసిద యాపుదన్నాదరూ హడేదుకొళ్ళావ” యాంతికతెయంచే సోఱడుత్తేచె! ఇదు నంజకియాగిరువదిల్ల - ఇదు ఉఱసేయాగిరుత్కదే. ఇదర అధిక నాచు (దేవరు అల్ల) కులజామగజన్న లుత్తుదినుత్తేచె ఎందభించాగుత్కదే. నాను

శ్రుధింసిద్ధిలింద నాను యాపుదక్కు శ్రుధింసిసుచేసోఏ అదు నంభబిసుచుదు ఎందు నంబువదర మత్తు నన్న బిశ్వానంక్తే లుత్తరవాగి దేవరు లుత్తరకొడువను ఎందు నంబువదర మధ్యదల్ల బిశాలవాద ఇస్తుతేయిరుత్తదే.

యేసుచిన హెనిషనల్ల శ్రుధింసుచుదు ఏనాగిరుపచిల్ల,

యేసుచిన హెనిషనల్ల శ్రుధింసుచుదు ... ఆగిరువదిల్ల.

(1) ఒందు జీవిత జపణవాగిరువదిల్ల. త్రాతియోందు శ్రుధింసెయు “యేసుచిన హెనిషనల్ల” ఎందు ముక్కాయగోజినల్లడబేకు ఎందు కేళ్ళాడవరు తీమారసినుత్తారే. నాపు యేసుపు ఇల్లదే, ఆతను హెనిషు ఇల్లదే శ్రుధింసలారెపు. హింగిర్చురూ, యేసుచిన హెనిషనల్ల శ్రుధింసుచుదు, శ్రుధింసెయిన్న “యేసుచిన హెనిషనల్ల” ఎందు శ్రుధింసె ముగిసువదక్కింత ఎష్టోఇ కేళ్ళినదాగిదే. కైన్తను యోజిసువ, కేళువ, ఇల్లపే మాడువ తపియోందూ “యేసుచిన హెనిషనల్ల” ఇంతుదే (కొలొస్టే 3:17). “యేసుచిన హెనిషనల్ల” శ్రుధింసదే ఒబ్బును శ్రుధింసెయిన్న “యేసుచిన హెనిషనల్ల” ఎంబుదరోందిగే ముక్కాయగోజినబుకుదు. యేసుచిన హెనిషనల్ల శ్రుధింసెయు ఒందు ఫోలెంజెగింత హేళ్ళినదాగిరుచుదు - అదు ఆశ్చీకవాద వాస్తవికతెయాగిరుచుదు.

(2) ఒందు ఆశ్చే. శ్రుధింసెయు ఒందు బేడికెయాగిదే, ఒందు ఒత్తుయ శ్రూపుక కేళికెయాగిరువదిల్ల. యావ నిబంధిల్లదే కేలవరు కైన్తలిగే యేసుచిన హెనిషనల్ల బేడికెళ్లులు హక్కు ఇదే ఎందు బేంది సుత్తారే. శ్రుధింసెయు కేళువువాగిదే ఆదరే కోలికెయాగిరువదిల్ల. శ్రుధింసెయు నకాయిహినెంతెయాగిదే. శ్రుధింసెయు ఆజ్ఞాహిసుత్తదే ఎంబ బికారచు శ్రుధింసెయు తక్కువస్తే బింబాధినుత్తదే. అదు కాస్యాన్నదచాగిదే. శ్రుధింసెయింద దేవరు ఒక్కెయాజాగి హిడియల్లచ్చులు. నభేయు ఒందు సల తస్త జాతాగ్గస్తు అలిచొపొడికి; తస్త అదు తస్త హక్కుగ్గస్తు బఃిరంగచాగి తిజనుత్తదే. నభేయు, దేవరల్ల, తప్పుగిదే. దేవరు మాతపే శ్రుధింసెగే లుత్తర కొడుత్తానే. నాపు బయినువదన్న హోందికొళ్లువదక్కుగి, ఆతను నమగాగి కేవల ఒందు నాథనవాగి కడిమె మాడల్లడలారను. “నన్న జిత్తుపు మాడల్లడలు” ఎంబుదల్ల “నిన్న జిత్తుపు మాడల్లడలు” ఎంబుదాగిరువదిల్ల. న్నాధంతే, బల, మత్తు గురుతిసుబికెయు శ్రుధింసెగే బిరుద్ధవాదచుగిజాగిరుత్తపే, ఆదాగ్య సుళ్ళ ధముపు అతిశయవాద త్రభావ జిలదే. తమ్మ సమయదల్ల మత్తు తమ్మ శరత్కుగిళ మేలే - దేవరు తమ్మ ఎల్లు శ్రుధింసెగజిగే లుత్తర కొడువ హంగినల్లద్దానే ఎందు ఎష్టు జనరు యోజిసువరు ఎంబుదు ఆళ్ళయికరవాద ద్వాగిదే. శ్రుధింసెయు బగ్గె యోజిసువదరల్ల అతిశయవాగి నూళ్ళతే ఇయత్తదే! బిశ్వానదల్ల బేడికెళ్లులు, ఆదరే హక్కినింద కేళికొళ్లబేడిలి. దేవరు తస్త శ్శహేయింద మాతపే కొడువను. నమ్మ భూంతిగిళ కారణదింద పరగిగస్తు కొడుచంటే - నాపు ఆతనస్తు ఒత్తుయపడినఅక్కుపువదిల్ల. అదు దేవరిగా శ్రుధింసెగూ ఒందు అపమానవాగిదే. నావెల్లరూ ఇష్టుకరే. న్నాభావదింద, ఇష్టుకరు యాపుదస్తు కేళువింద కేళులారు. “ఇష్టుకరు ఆయ్దారాగువదిల్ల.”

ಯೇಸುವಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಯೇಸುವಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು ಈ ಕೆಳಗಿನದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ:

(1) ಸ್ವಾಧೀನಶ್ರಾಧೆ. ಇನ್ನೊಳಿಗೆ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನಂತರಾಣಂತರಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸುವದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ನಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಿನಾಂಕ - ಅದು ಸ್ವಾಧೀನವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ನಹಾಯಿಂಣಿನಲಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ಸ್ವಾಧೀನದ ದಿವಾ ಶತನವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು ನಮ್ಮ ತನದಿಂದ ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯರಾಗಿಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ಯೇಸುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಒಳಪಟ್ಟವರಾಗಿರಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

(2) ಯೇಸುವಾಸ್ತು ಸ್ಥಿರತಿನಷ್ಟು. ಯೇಸುವು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸಿಧಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ನಿಸ್ತಾರಿಯಿಲ್ಲ ಯಾರೂ ಶ್ರವೇಶಿನಲಾರರು. ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು “ಯೇಸುವಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ” ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಆತನು ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರ ಕುಲಮಾಲಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕೈತ್ತರು ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಧೈಯದಿಂದ ದೇವರ ಸೀಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವರು: ಅದು ಯೇಸುವಿನ ರಕ್ತದ ಅಹಂತೆ (ಅಜ್ಯಾಯ 4:14-16). “ಯೇಸುವಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ” ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು, ಒಂದು ಒಳಿಕೊಂಡ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಕಾರವಾಗಿದೆ. “ಯೇಸು ಬಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ” ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು ಹಲಿಶುದ್ದ ನಂಜಕೆಯಾಗಿದೆ, ಹಲಿಶುದ್ದಗೊಂಡ ಅವಕಾಶ ವಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವು ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆನರನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಅದು ನಮ್ಮ ನಿರ್ವಹಣ್ಯವಾಗಿದೆ.

(3) ದೇವರನ್ನು ಗೂರಿಸುವುದು. ಯೋಹಾನ 14:13, 14ನ್ನು ತುನಃ ಓದಿಲಿ. ಯೇಸುವು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಹಡಿಸಲು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಶಿಂದದಿನಪ್ರತ್ಯಾಮಿನಿ! ನುಳ್ಳ ಶ್ರವಾದಿಗಳ ಚೊಡಲನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು - “ಬೇಂಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಹೊಂದುವಿಲಿ” ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. “ತಂದೆಯು ಮಹಿಮೆ ಹೊಂದಲ್ಪಡಲಾಗ್ನಿಪಂತೆ” ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಅವರು ನುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ: ಅದು ಭಿನ್ನವಾದ ಜಿತೆವನ್ನು ಜಿತುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಅದು ಬಯನುವದನ್ನು ಬಯನುತ್ತದೆ: ನಂಜಕೆ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಹಡಿಸುವದನ್ನು ಕುಲತಾಗಿರುತ್ತದೆ.

(4) ತೀಕ್ಷ್ಣಸೌಂದಿಗೆ ಬಿಕ್ಕತೆ. ನಮ್ಮ ಚಾಕ್ಯಭಾಗಗಳ ಯೋಹಾನಸನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಅತಿರೇಕ ಪಜನಗರಿಕೆ ಹಿನ್ನಲಿಯ ಯೇಸುವು ತಂದೆಯನ್ನು ಮಹಿಮೆಹಡಿಸುವದನ್ನು, ಹಲಿಶುದ್ದಾತ್ಮನ ವಾಗ್ಣಾನ ಮಾಡುವದನ್ನು ಮತ್ತು ದೂಕೆಬಳ್ಳಿಯಿಲ್ಲ, ವಾಕ್ಯದಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆತನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಜ್ಜಿಲನುವದನ್ನು ತಂಡುಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ತನ್ನಾಹವು “ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುದು.” “ಯೇಸುವಿನ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ” ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು. ಆತನೇಂದಿಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಬಿಕ್ಕತೆಯಿಲ್ಲ ನಾವಿರುವದರೇಂದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ! ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಧೈಯದಿಂದ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲಿವು. ಯೇಸುವಿಲ್ಲ ಮಾತ್ರವೇ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಧೈಯದಿಂದ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲಿವು.

(5) ದೇವರ ಜಿತುದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧಿಕಾರವುಷದು. ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಕೆಳೆಲ್ಲವುಡುವುದು ದೇವರ ಜಿತುತ್ತೇ ಸೀಂಬಿತವಾಗಿರುವುದು ಎಂದು ಯೋಹಾನನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ (1 ಯೋಹಾನ 5:14, 15). ಇದ್ದುಹೊಂದ, ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಮನಷ್ಯನು ಬುಡಿಯಲ್ಲದ, ಬಲವುಳ್ಳ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡಿಸಲು ಯಾಕೆ ಬಯನಬೇಕು? ದೇವರ ಜಿತುವು

ನಮ್ಮ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಅಶೀವಾದವೂ ನುರಟ್ತಿತತೆಯ ನ್ಯಾಲವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಜಿತ್ತದ ಹೋರಗೆ ಷಾಧಿನುಪುದು ಹುಣ್ಣತನವಾಗಿದೆ. ಯೀಂನುಬಿನ ಷಾಧಿನೆಗಳು “ಸಿನ್ನ ಜಿತ್ತಪ್ರ ನೀರಬೇರಲ್” ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. “ಯೀಂನುಬಿನ ಹೆನಿಲನಲ್ಲ” ಷಾಧಿನುಪುದು, ಯೀಂನುಬಿನಂತೆ ಷಾಧಿನುಪುದು, ಯೀಂನುಬಿ ಷಾಧಿನುಪುದು ಹೆನಿಲನಪುದು, ಯೀಂನುಬಿಕೆಂದಿಂದ ಷಾಧಿನುಪುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

(6) ಸಿಲಂಕ್ಕೆಯಿಂದ ಷಾಧಿನುಪುದು. ಷಾಧಿನೆಯು ವಿರತ್ತಿಯ ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಷಾಧಿನೆಯು ದೇವರನ್ನು ವಿಷಯದಲ್ಲ ತರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಾನುವ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು “ನಾನು ಬಯಸುವ ತ್ವರಿತೊಂದನ್ನೂ ನಿನ್ನನು ನಿನ್ನರೆ ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ತಂದೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಬೇಡಿಕೆಯು ತಹ್ವಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇವರು ನುಮ್ಮನೇ “ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ನಮಯವು ತಹ್ವಾಗಿದ್ದರೆ, “ಸಿಧಾಸಿನು” ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ನಾವು ತಹ್ವಾಗಿದ್ದರೆ ದೇವರು “ಬೆಳಿಯುವನಾಗು” ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ಬೇಡಿಕೆಯು ಸಲಯಾರಿದ್ದಾಗ, ನಮಯವು ಸಲಯಾರಿರುವುದು, ಮತ್ತು ನಾವು ಸಲಯಾಗಿರುವೆವು, ದೇವರು “ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳುವನು. ಸಿಜ ವಾಗಿಯಾ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಷಾಧಿನೆಯು ದೊಡ್ಡ ರೋಮಾಂಜನವು ನಾವು ಕೇಳಿ ದಂಧದ್ವನ್ನು ಹಡೆಯುವದರಲ್ಲ - ದೊಡ್ಡ, ದೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ರೋಮಾಂಜನವು ದೇವರು ಕಾಯುಸಿರತನಾಗಿರುವದನ್ನು ನೇರಿಂದಪ್ರದರಖಿಸಿದ್ದರೆ. ದೇವರು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲ ಕಾಯುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಷಾಧಿನೆಯಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಅಶೀವಾದವು ದೇವರು ಕೊಡುವಂಥಿಂದ್ದು ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ದೇವರು ತಾನೇ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ! “ಯೀಂನುಬಿನ ಹೆನಿಲನಲ್ಲ” ಒಬ್ಬನು ಷಾಧಿನುವಾಗ, ಅವನು ಆಗಾಧವಾದ ತ್ವರಿತ್ಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಲಂಕ್ಕೆಯಿಂದ ಷಾಧಿನಬೇಕು.

ಷಾಧಿನೆಯಲ್ಲ ನುಣಿಟಿನುವಿಕೆ

ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಬಾಧೆಹಡುವವನು ಇದ್ದಾನೋ? ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಷಾಧಿನಿಲ್. ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ನಂತೋಳಷಪಡುವವನಿದ್ದಾನೋ? ಅವನು ಕೀರ್ತನೇ ಹಾಡಲ. ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಅನ್ವಯನಾಗಿರುವವನು ಇದ್ದಾನೋ? ಅವನು ನಭೆಯ ಹಿಲಿಯರನ್ನು ಶರೀ ಕಳುಹಿನಾಲ; ಅವರು ಕರ್ತನ ಹೆನಿಲನಿಂದ ಅವಸಿಗೆ ಎಳ್ಳಿಕಣಿ ಅವಸಿಗೋಣುರ್ದ ದೇವರನ್ನು ಷಾಧಿನಿಲ. ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಷಾಧಿನೆಯು ರೋಗಿಯನ್ನು ರಾಜಿಸುವದು; ಕರ್ತನ ಅವನನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸುವನು; ಮತ್ತು ಹಾಹ ಮಾಡಿದವನಾಗಿದ್ದೆ ಅದು ಲಿಹಾರವಾಗುವದು. ಹಿಗಿರಲು ಸಿಲ್ಪ ಸ್ವಾಫ್ ವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಸಿಮ್ಮೆಹಾಪಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬಿಗೆಜಾಬ್ಲಿರು ಅಲಕೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬಿಗೋಣುರ್ದ ಒಬ್ಬರು ದೇವರನ್ನು ಷಾಧಿಸಿಲ; ನಿಂತಿವಂತನ ಅತ್ಯಾನತ್ಕೆಯುಳ್ಳ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯು ಬಹುಬಲವಾಗಿದೆ (ಯಾಕ್ರೋಬ 5:13-16).

ಈ ಲಿಖಿತ ಬರಹವು ಅಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ! ಷಾಧಿನೆಯು ಚೌನವನ್ನು ಮುಲಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಲ್ಲ, ಷಾಧಿನೆಯು ಏನಾಗಿದೆಯೋ ಅದಾಗಿದೆ. ಅದು ತಿಳಯಲ್ಪಡುವ ಮತ್ತು ತಿಳಯುವ ಅಗತ್ಯಕೆಯಾಗಿದೆ. ಷಾಧಿನೆಯು ಜೀವಿತವನ್ನು ಅದರ ಅತೀ ಅಳವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಆದುದಲಿಂದ,

ಹೃತಿಯೊಂದು ಹ್ರಾಫ್ರನೆಯು ಮೂಲವಾಗಿ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ - ನನ್ನ ಇಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ - ಹ್ರಾಫ್ರನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹ್ರಾಫ್ರನೆಯು ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಗಾಗಿ ನಂಜಕೆಯ ನಂಹನ್ನಾಲುವಾಗಿದೆ. “ಹ್ರಾಫ್ರನೆಯು ... ಬಹಳವಾದದ್ದನ್ನು ನಾಧಿಸುವುದು” ಎಂಬ ದೂರದ್ದ ಹೇಳಕೆಯು ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಹ್ರಾಫ್ರನೆಯಾಗಿ ಅರೋಗ್ಯವೂ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ, ಆದಾಗ್ಯ ವಾಕ್ಯಭಾಗವು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಖಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ತಪ್ಪಾಗಿ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಮತ್ತು ದುರುಹಯೋಗ ಹಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ದೈವಿಕವರ್ಜನ್ನಷ್ಟು ವೃತ್ತಿಯ ದೇವರು ಗುಣಹಡಿಸಬಲ್ಲವಾಗಿರುವ ದಲಿಂದ, ಗುಣಹಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾನೆ. ಹಿಂಗಿ ದ್ವರೂ, ದೈವಿಕವರ್ಜನ್ನಷ್ಟು ಇಲ್ಲದ ವೃತ್ತಿಯ ದೇವರು ಗುಣಹಡಿಸಬಲ್ಲನು, ಆದರೆ ಅತನು ಹಾಗೆ ಪೂರ್ವವರ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಂಬಿತ್ತಾನೆ! ಇಬ್ಬರೂ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದಾರೆ! ದೇವರು ಗುಣಹಡಿಸುತ್ತಾನೆ! ನಂಜಕೆಯಿಂದ! ಹ್ರಾಫ್ರನೆಯ ಮೂಖಾಂತರ!

(1) ಯೀನುವು ಗುಣಹಡಿಸುವಾತನು. ತಪ್ಪಿ ಹೋದವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ರಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅತನು ಬಂದನು (ಲ್ಯಾಕ್ 19:10). “ರಗಿನ ಕೆಳಗೆ ಹಾಜವನ್ನು ಗೂಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ” ಇಲ್ಲವೇ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗಿರುವದಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಅಗತ್ಯಕ್ತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ರಕ್ಷಕನ ಅಗತ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಯೀನುತ್ತಿಸ್ತಾನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಗುಣಹಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ! ಇಲ್ಲ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯು ಶಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೀನುವು ನಭೀಯ ತನ್ನ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯ ನಮಾಜವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿಲಿಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ ಶಾಂತಾಗಳು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿತಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಯೀನುವು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳ ಒಂದು ಬಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಥಿರಸ್ಥಿರ, ಉಂಡವುಗಳನ್ನು ಗುಣಹಡಿಸಿದೇ ಜಪ್ಪಿಜಡಿವಿಲ್ಲ. ಯೀನುವು ಯೋಹಾನ 5:14ರಿಂದ ಹಾಜ್ರ್ಯವಾಯುರೋಗಿಗೆ, “ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಜರೊಡಬೇಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಒಬ್ಬ ಹಾಜ್ರ್ಯವಾಯುರೋಗಿಯು ಮೇಲ್ಮೈಪಣಿಯ ಮೂಖಾಂತರ ಕೆಗಿಜನಲ್ಪಟ್ಟಾಗ, “ನಿನ್ನ ಹಾಜರೊಳು ಹೆಚ್ಚಿನಲ್ಪಟ್ಟಬೇ” ಎಂದು ಹೇಳಿಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಜನರು ದೈಹಿಕ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು, ಆದರೆ ಯೀನುವು ಆತ್ಮಿಕ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿನು. ಅತನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾವು ಕೇಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದದನ್ನು ತೋಡುತ್ತಾನೆ.

(2) ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತು ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನದ ಹೋಡಿಯಲ್ಲ ಇದೆ. ನಭೀಗಳು ದೈವಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತ್ವರಂಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾದ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯ ದೈವಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ (ಬ್ಯಾಬಿಲಾನ ನತ್ಯ) ಮಾತ್ರವೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅರೋಗ್ಯವುಷ್ಟ ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಇರುವವನಿಗೆ ಕಳೆದು ಹೋದ ಹ್ರಾಫ್ರಿಬಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಜಾಯಿಸಿದವನು, ಇನ್ನೊ ಹೆಚ್ಚುಕೆಷ್ಟು ಹವ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಬಾಳಿಯಾಗಬಹುದು! ವೃತ್ತಿಕ್ವಪು ಗುಣದೊಂದಿಗೆ ಎಂದೂ ಗುಣಾಗ್ರಹಿತಾಗಿ ಬಾಳಿಯಾಗಬಹುದು. ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನವು ಸೋಂತಾಹೋಗುತ್ತದೆ! ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನವು (“ಹ್ರಾಫ್ರದ ಅಧ್ಯಯನವು”) ಹ್ರಾಫ್ರದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲಾರದು. ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನವು “ಹಾಹ” ಎಂಬ ಹೆದವನ್ನು ಉಳಿಸಲಾರದು. ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನವು ಹ್ರಾಫ್ರವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರದು. ತಪ್ಪಿಹೋದ ಹಾಹಿಗಳಿಗೆ ಸೂತನ ಜನಸದ, ಸೂತನ ಹೃದಯದ, ಸೂತನ ಜೀವನದ

ಅಗತ್ಯತೆಯದೆ? ಇದು ಸುಪಾರ್ಕೆಯ ನಂದೀಶವಾಗಿದೆ. ಯೇಸುವು ಅಲ್ಲಾಸ್ತರಮಾಲಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವದಲ್ಲ - ಅದರೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ (ಯೋಹಾನ 3:3, 5, 7; 2 ಕೊಲಂಧ 5:17). ಯೇಸುವು ನಮ್ಮದ್ದ ವಾಗಿ ಜೀವವಾಗಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ 10:10; 14:6). ಮನೆಯಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿತ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರಸಂಗಿಯ, ದೊಡ್ಡ ಲುಧೀಶದಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ತೊಡುತ್ತಾನೆ. “ನನಗೆ ಕೆಲಸದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಲ್ಲ - ನನಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ” ಎಂದು ಮನೆಯಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಲುತ್ತೆಲಿಸಿದನು. ಅವನು ಕೆಲಸದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಅವನು ತನ್ನ ಅಗಾಧವಾದ, ಅಳವಾದ ಅಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. “ಹಿಲಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಲ ... ನಭೀಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಲ ... ಸರ್ತ್ಯಾಕ್ರಾಂತಿ ಮತ್ತು ನಂಜಕಾಗಿ ಕರೆಯಲಿ” ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ಹೇಳಿದನು. ಸೀರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಗುಣಹಡಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ಆತ್ಮಕವಾಗಿ ಸಲಿಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಮನುಷ್ಯನ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಬಿಳಿಯಮ್ ಈ. ಹೆಸ್ಲಿಯ ತನ್ನ “Invictus” ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲ ಒಂದು ಶೈಳೆ ಹೇಳಿಕೆ ತೊಟ್ಟನು:

ನನ್ನ ಹಣಿಬರಹದ ಯಜಮಾನನು ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ;
ನನ್ನ ಶ್ರಾಂತ ಕಹ್ತಾನನು ನಾನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅವನಿಗೆ ಏನು ನಂಭಬಿಸಿತು? ಅವನು ಆತ್ಮಕರ್ವೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ದೇವರು ಗುಣಹಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಆದರಣಿಗಾಗಿ ಯಾಕೆ ದೇವರಿಗೆ ಹೂಡಿಸನಬೇಕು? ದೇವರು ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಗುಣಹಡಿಸಿದ್ದರೆ, ಆಗನು ನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪರುವವರಿಗೆ ಆದರಣೆ ತೊಡಲಾರನು. ಹೂಡಿನೆಯಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯ ಕೇಂದ್ರವು ಹೂಡಿನೆಯಿಂದ ಗುಣಹಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ದೇವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೂ ಸಹ ದೇವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

(3) ಹೂಡಿನೆಯಲ್ಲ ನಮಗೆ ಬೀಳಬಣಿಗೆಯ ಮತ್ತು ಪೆಬುಧಿತೆಯ ಅಗತ್ಯತೆಯದೆ. ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಕೇಳಿಸಿ ತೊಳ್ಳಿತ್ತಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಗುಣಹಡಿಸುವದರಲ್ಲ ಸೋತುಹೊಳಗುತ್ತೇವೆ. ತಡೆಯಲ್ಲದೇ ಅಲನುವುದು “ಕನಿಕರದ ಹಾಣ್ಣಿ”ಯಾಗುವುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಮಾತಾಡುವುದು ಯಾಕೋಬು ರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದೆ. ಬಾಾಳಿಭಾವದ ಹೂಡಿನೆಯಲ್ಲ ನಾವು ಬೀಳುತ್ತೇವೆ, ತುಣಜಾಜುತ್ತೇವೆ, ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ದೇವರನ್ನು ನಾವು ಜಾಡುಗಾರನಂತೆ ನಿಲಂಜಿಸುತ್ತೇವೆ. ತಕ್ಷಣದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗಿದ ಹೂಡಿನಗೆಳನ್ನು ಹೂಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಜವಾದ ಹೂಡಿನೆಯಲ್ಲ ನಾವು ಹಿಲಿಯರನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿನುತ್ತೇವೆ, ನಭೀಯ ನಮಾಜವನ್ನು ನಂಬುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತು ದೇವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳಲ್ಲ ಆಗಂತ್ರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೂಡಿನುವುದು ತ್ವರ್ತರ ಅಧಿಕೀಯ ಸೊಲಭ್ಯುರೂ ತುಮುಳ ಕಾಯ್ದುವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಲು ಹೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾಕೋಬನು ಹೇಳಿದನು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಯಿಗಳ ಮುಗಿದ ಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಹೂಡಿನೆಯ ಇನ್ನು ಲಭ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 2 ತಿಂಗಳಿಂದ 4:20ರಲ್ಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಾತಪು ಕಾಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ: “... ತೋಳಿಮನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಲೇತೆಡಳ್ಳಿ ಜಟಿಸುವುದು ಬರೆದನು ಮತ್ತು ಅವನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಅದ್ದುತ್ತ ಕಾಯ್ದೆವನ್ನು ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು! ತೋರಿಷಿದ್ದು ಅದ್ದುತ್ತ ಕರವಾದ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಗುಣಹಡಿಸಲ್ಪಡಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶ್ರಾಧೆನೆಯ ದಯಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದನು. ಅದ್ದುತ್ತ ಕರ ಅಥವಾದಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯ ಗುಣಹಡಿನುಬಿಕೆಯು ಅಂತ್ಯಗೊಂಡಿದೆ, ಆದರೆ ಗುಣಹಡಿನುಬಿಕೆಗಾಗಿ ಶ್ರಾಧೆನೆಯು ಇನ್ನು ಮುಂದುವರಿದಿದೆ! ಶ್ರಾಧೆಸೀಲ!

“ತರ್ವಾನೇ, ನಾನು ಶ್ರಾಧೆಯಲ್ಲ ನಂಜಕೆ ಇಡುವರಿಲ್ಲ.

ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತೇನೆ.

ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಶ್ರಾಧೆಯವರಿನ್ನು ನನಗೇ ತಿಳಿಸು.”

© 2009 Truth for Today